

Tverrfaglig undervisning og bevilgningsfordeling

NTNUs rammefordelingsmodell (RFM) fordeler bevilgning mellom fakultetene. Bevilgningen består av en basisbevilgning og en resultatbevilgning. Resultatbevilgningen består av incentiver for studiepoeng- og kandidatproduksjon, utvekslingsstudenter, avlagte doktorgrader, publiseringspoeng og inntekt fra bidrag- og oppdragsvirksomhet. Studiepoeng- og kandidatproduksjonen belønnes i henhold til fastsatte satser. Uttelling for studiepoengproduksjon tilfaller fakultetet som eier emnet i FS, mens uttelling for ferdige kandidater tilfaller eieren av studieprogrammet.

Fakultetene fordeler sin rammebevilgning mellom sine institutt gjennom egen viderefordelingsmodell (VFM). Fakultetene har egne unike VFM, men oppført innenfor et standardisert rammeverk gitt av RFM. RFM og VFM skal være effektive fordelingsverktøy av bevilgning, som følger kjente mønster og gir forutsigbar bevilgning gitt produksjon og andre forhold som bidrar til å bestemme bevilgningen. Det er likevel forhold RFM og VFM ikke er designet for å løse automatisk. Tverrfaglig undervisning kan være et slikt forhold. Med tverrfaglig undervisning mener vi her undervisning der studenter eller vitenskapelig personale tar/underviser i emner eller fullfører en grad på tvers av fakultet eller institutt. Vi tar for gitt at den tverrfaglige undervisningen er mulig innenfor studentenes utdanningsplaner, og fokuserer her på fordeling av den økonomiske uttellingen. Det er flere varianter av tverrfaglig undervisning som kan raise spørsmål om hvordan resultatbevilgningen for studiepoeng/kandidatuttelling skal fordeles mellom ulike organisatoriske enheter. Felles for disse variantene er at det vanskelig lar seg gjøre å automatisere resultatbevilgningen gjennom RFM eller VFM uten å gjøre korreksjoner i datagrunnlaget. Dette er ikke en uttømmende liste, men viser vanlige former for tverrfaglig undervisning der det kan oppstå økonomiske hindringer som ikke lar seg løse automatisk i RFM eller VFM:

1. En student fra enhet A ønsker å ta et emne tilbudt av enhet B, slik at resultatbevilgningen tilfaller enhet B.
2. En student fra enhet A ønsker å skrive bachelor/masteroppgave på et emne tilbudt av enhet B, der studenten kan ha hovedveileder og eventuelt biveileder fra begge enheter. Resultatbevilgningen vil tilfalle enhet B, mens enhet A har kostnader knyttet til veiledning.
3. Foreleser fra enhet A underviser på et emne tilbudt av enhet B. Enhet A har lønnskostnaden for foreleser, mens enhet B mottar resultatbevilgningen.

Punkt 1 kan oppleves som problematisk der enheter ikke ønsker å «miste» bevilgning knyttet til studenter på egne program. Med dagens organisering av utdanningen ved NTNU, er noen fakulteter betydelige leverandører av emner til studieprogrammer som eies av andre fakulteter. Flere fakulteter samarbeider tett om studieprogrammer der studentene underveis kan velge studieretning som avgjør hvilket fakultet de tar emner og masteroppgaven ved. Slikt samarbeid og slik ansvarsdeling er både faglig og strategisk ønskelig og ressurseffektivt, samtidig som det gir studentene valgfrihet. Vi foreslår derfor ingen endring her.

Punkt 2 og 3 har begge som kjennetegn at kostnaden knyttet til undervisning eller veiledning oppstår på en annen enhet enn den som mottar resultatbevilgningen. Dette kan løses på flere måter. Hvis det er antatt at underviser/veileder på enhet A skal bruke 10 prosent av sitt totale årsverk på aktivitet som gir resultatbevilgning til enhet B, må også enhet B betale 10 prosent av lønnskostnadene. Dette administreres ved å sette opp en splitt av lønnskostnadene i lønssystemet Paga.

En annen måte løse dette på er å fordele resultatbevilgningen mellom enhetene som bidrar til produksjonen. Vi foreslår her en avtale basert på satsene i RFM hvis det er snakk om tverrfakultær aktivitet, eller VFM hvis det er mellom institutter på samme fakultet. Resultatbevilgningen for avlagte

doktorgrader tar hensyn til tverrfaglig veiledning ved at bevilgningen automatisk fordeles mellom fakultetene hvis hoved- og biveileder kommer fra forskjellige fakultet. Dette innebærer at hovedveilederes fakultet gis en andel på 0,7 av uttellingen. I tilfeller der det er flere hovedveiledere i løpet av ett og samme år, deles andelen på 0,7 på antall hovedveiledere. Biveilederes fakultet gis en andel på 0,3. I tilfeller der det er flere biveiledere, deles andelen på 0,3 på antall biveiledere. På samme måte kan man splitte resultatbevilgningen knyttet til tverrfaglig undervisning eller veiledning av studenter. Dette må gjøres manuelt siden det ikke er mulig med automatisk datafangst for veiledning av studenter da dette ikke registreres på en enhetlig måte i FS. Tabellen under er et eksempel på en avtale der enhet A bidrar med biveiledning av en masterstudent på enhet B. Enhet B eier emnet og får derfor resultatbevilgningen. Deretter splittes resultatbevilgningen gjennom internfakturering, og enhet A får sin andel gitt den prosentvise arbeidsinnsatsen som er avtalt på forhånd:

	Antall studenter	Sats studiepoeng	I tusen kr	Resultatbevilgning
Enhet B	1	D	38	37,6

Enhet Bs totale resultatbevilgning knyttet til denne studenten er i dette tilfelle 37.600 kr. På forhånd er det avtalt at enhet A skal få 30 prosent av denne pga biveiledning på masteroppgave:

	Splitt av bevilgning	Sats studiepoeng	I tusen kr	Resultatbevilgning
Enhet B	0,7	D	38	26,3
Enhet A	0,3	D	38	11,3

Det får være opp til enhetene å avtale hva som er en fornuftig splitt av resultatbevilgningen gitt arbeidsinnsats.